

II

К Ж М П О Е Т А

Не се блазни, певецо в звуци нежни,
когато бури и беди
света заливат! Всеки преживява
несгоди страшни! — Наближава
стихийна буря зла, а безнадежни
сърца замират у гърди!

Сърце ти трябва да обхване всека
вжздишка страдна, скръбен стон
и отпрати ги в устрем идейни —
на волността в полетът чародейни
да вжзвишат душата на човека
за нова правда, нов закон!

Ти силата сбри на младост тляща
в безволие сред нищета,
като река, що тихичко извира,
но снежните потоци в брод прибира
и става буйна и пеняща —
отваря път на пролетта!

Сбри купнежите по радост лична,
на цжфналите бленове,
и пресждай ги в идеал вжзторжен
за земен рай — и вяра, че ѝ вжзможен,
вдхни в неволниците безгранична
сжс своите стихове!

Юний 1919 г.

III

*
* *

Аз чувствам божествената сила
на волен дух у мен,
която в сърцето ми вложила
всевластен порив да разкжсвам всяко
условие за волята в делата —
и тази мощ е за мен свободата
в духа ми окрилен!